

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 26 czerwca 2009 r. (29.06)
(OR. en)**

11462/09

**ENV 470
AGRI 286**

NOTA INFORMACYJNA

Od: Sekretariat Generalny

Do: Delegacje

Dotyczy : Zielona Księga w sprawie gospodarowania bioodpadami w Unii Europejskiej
– Konkluzje Rady

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje przyjęte przez Radę (ds. Środowiska Naturalnego)
w dniu 25 czerwca 2009 r.

**Zielona Księga w sprawie gospodarowania bioodpadami w Unii Europejskiej
- konkluzje Rady -**

Rada Unii Europejskiej,

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE publikację zielonej księgi w sprawie gospodarowania bioodpadami w Unii Europejskiej, która otwiera szeroko zakrojoną dyskusję na temat możliwych sposobów gospodarowania tego rodzaju odpadami; MA ŚWIADOMOŚĆ, że kwestia odpadów ulegających biodegradacji jest częściowo uregulowana w dyrektywie 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów¹, w której ustalono wielkości docelowe w zakresie ograniczenia składowania odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, oraz w dyrektywie 2008/98/WE w sprawie odpadów², w której zachęca się państwa członkowskie między innymi do wprowadzenia środków wspierających selektywną zbiórkę i odpowiednie przetwarzanie bioodpadów, a Komisję – do przeprowadzenia oceny gospodarowania bioodpadami z myślą o przedstawieniu wniosków legislacyjnych, jeżeli będzie to właściwe.

2. ODNOTOWUJE, że według szacunków każdego roku w Unii Europejskiej powstaje do 139 mln ton bioodpadów; WYRAŻA ZANIEPOKOJENIE tym, że odpady ulegające biodegradacji, jeżeli będą składowane bez właściwej stabilizacji, staną się istotnym źródłem emisji gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń i ZGADZA SIĘ z Komisją, że przestrzeganie dyrektywy UE w sprawie składowania odpadów zmniejszy główne niekorzystne skutki składowania odpadów, ale nie wyeliminuje ich, i że podstawowe znaczenie ma realizacja celów dyrektywy UE w sprawie składowania odpadów dotyczących zmniejszania ilości składowanych odpadów ulegających biodegradacji.

---

¹ Dyrektywa Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów, Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

3. ODNOTOWUJE, że stosowanie nieodpowiednich technik rolnych często prowadzi do stopniowego zmniejszania ilości materii organicznej w glebie, czego skutkiem jest zmniejszenie zdolności zatrzymywania wody i żyzności gleby; zmniejszona zawartość materii organicznej przyczynia się do erozji wodnej i wiatrowej gleby i do szybszego zamulania zbiorników wodnych i koryt rzek, co zmniejsza ich zdolność retencyjną, a to z kolei powoduje zwiększone ryzyko powodzi; dlatego ZALECA w tym kontekście stosowanie kompostu i masy pofermentacyjnej pochodzących z przetwarzania odpadów ulegających biodegradacji, co przyczynia się do ponownego wprowadzania materii organicznej i składników odżywczych do gleby.
4. STWIERDZA, że poprawa gospodarowania bioodpadami przyczyni się z jednej strony do zrównoważonego gospodarowania zasobami i lepszej ochrony gleby, a z drugiej strony – do przeciwdziałania zmianie klimatu i do osiągnięcia docelowych poziomów w zakresie ograniczania składowania odpadów, recyklingu i energii ze źródeł odnawialnych.
5. PRZYPOMINA, że strategia Unii Europejskiej w zakresie gospodarowania odpadami powinna prowadzić do promowania Unii Europejskiej jako „społeczeństwa recyklingu”;
PODKREŚLA, że – o ile myślenie kategoriami całego cyklu życia nie uzasadnia innego sposobu przetwarzania – należy stosować hierarchię gospodarowania odpadami³;
PODKREŚLA, że należy w miarę możliwości unikać wytwarzania kompostów i mas pofermentacyjnych o niższej jakości. Jeżeli wytwarza się komposty i masy pofermentacyjne o niższej jakości, które nie nadają się do stosowania na gruntach rolnych, i jeżeli ocena danego państwa członkowskiego wykaże, że ich stosowanie nie spowoduje zagrożeń dla zdrowia ani dla środowiska – w tym dla gleby, wód podziemnych i powierzchniowych – można je poddać dalszemu odzyskowi materiału do określonych celów lub wykorzystać na gruntach innych niż grunty rolne, kiedy niższa zawartość materii organicznej i składników odżywczych jest często ważna, jeżeli te inne grunty te nie są wykorzystywane do uprawy roślin wprowadzanych do łańcucha żywnościowego.

---

³ Zob. art. 4 dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów.

6. ZWRACA UWAGĘ na fakt, że definicja bioodpadów w dyrektywie 2008/98/WE w sprawie odpadów nie obejmuje wszystkich odpadów ulegających biodegradacji, które można przetworzyć przez kompostowanie lub w instalacjach do utylizacji biogazu; ZALECA rozważenie innych odpadów ulegających biodegradacji, nadających się do przetworzenia w kompostowniach lub instalacjach do rozkładu beztlenowego, które mogłyby zostać objęte zakresem zastosowania ewentualnych przyszłych wniosków legislacyjnych UE, aby zharmonizować stosowne koncepcje i terminologię dotyczące odpadów ulegających biodegradacji; UWAŻA, że Komisja podczas swojej oceny oddziaływania powinna rozważyć potrzebę istnienia specjalnego prawodawstwa UE w odniesieniu do recyklingu odpadów ulegających biodegradacji przez kompostowanie i odzysku energii w instalacjach do utylizacji biogazu połączonego z recyklingiem masy pofermentacyjnej. W ramach tej oceny Komisja powinna przeanalizować rolę bioodpadów jako potencjalnego odnawialnego źródła energii, w przypadkach gdy analiza cyklu całego życia uzasadnia ich przekształcenie na biopaliwa lub ich przetwarzanie w spalarniach o wysokiej efektywności.
7. ZACHEĆCA Komisję do rozważenia potencjalnych skutków gospodarczych i społecznych, takich jak wzrost zatrudnienia, które mogłyby wynikać z rozwoju wspólnego rynku danego towaru w całej Europie, a także skutków dla zdrowia ludzkiego – w tym w związku z higieną pracy – oraz dla środowiska.
8. ZACHEĆCA Komisję do dalszego prowadzenia oceny skutków regulacji z myślą o przygotowaniu do roku 2010 unijnego wniosku legislacyjnego w zakresie odpadów ulegających biodegradacji, jeżeli okaże się to stosowne. W szczególności Rada ZACHEĆCA Komisję do rozważenia potrzeby przewidzenia, w odpowiednich przypadkach, z poszanowaniem zasady pomocniczości i z uwzględnieniem warunków lokalnych:
- (i) środków służących zapobieganiu powstawania takich odpadów;
  - (ii) środków służących wprowadzeniu, tam gdzie to konieczne, selektywnej zbiórki odpadów ulegających biodegradacji, aby zagwarantować wysoką jakość późniejszego recyklingu;
  - (iii) systemu zapewniania jakości, który byłby oparty na zasadzie zintegrowanego zarządzania łańcuchem dostaw i identyfikowalności podczas całego procesu aż do ostatecznego odbiorcy, ale który nie powodowałby nieproporcjonalnych kosztów lub obciążeń administracyjnych;

- (iv) ustanowienie wymogów w zakresie etykietowania i w zakresie kryteriów jakości dla kompostu i masy pofermentacyjnej, a także w zakresie kryteriów jakości dla poddanych recyklingowi odpadów ulegających biodegradacji, które są przeznaczone do stosowania na gruntach, aby ułatwić gospodarowanie tym materiałem i aby przyczynić się do ożywienia rynku dzięki zwiększeniu zaufania konsumentów.
-